ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1973

Vyhlásené: 30.07.1973 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

83

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
zo 14. mája 1973
o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Poľskou ľudovou republikou

Dňa 9. júna 1972 bol vo Varšave podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Poľskou ľudovou republikou.

S dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ho ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 20. marca 1973.

Podľa svojho článku 50 nadobudol dohovor platnosť 19. aprílom 1973.

České znenie dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR medzi Československou socialistickou republikou a Poľskou ľudovou republikou

Prezident Československej socialistickej republiky a Štátna rada Poľskej ľudovej republiky,

vedení prianím ustanoviť pravidlá, ktoré by platili v konzulárnych stykoch medzi oboma štátmi, a rozvíjať tieto styky v duchu priateľstva a spolupráce, sa rozhodli uzavrieť Konzulárny dohovor a za tým účelom vymenovali za svojich splnomocnencov

prezident Československej socialistickej republiky
dr. Bedřicha Illka,
vedúceho konzulárneho odboru Federálneho ministerstva zahraničných vecí Československej socialistickej republiky,

Štátna rada Poľskej ľudovej republiky
Wladyslawa Wojtasika,
vedúceho konzulárneho odboru Ministerstva zahraničných vecí Poľskej ľudovej republiky,

ktorí si vymenili svoje plnomocenstvá, ktoré našli v dobrej a náležitej forme, a dohodli sa na týchto ustanoveniach:

HLAVA I
Definície

Článok 1

Na účely tohto dohovoru majú nižšie uvedené výrazy tento význam:

a) výrazom „konzulárny úrad“ sa rozumie generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo;

b) výrazom „konzulárny obvod“ sa rozumie územie určené konzulárnemu úradu na výkon konzulárnych funkcií;

c) výrazom „vedúci konzulárneho úradu“ sa rozumie osoba poverená, aby vykonávala povinnosti spojené s touto funkciou;

d) výrazom „konzulárny úradník“ sa rozumie každá osoba, včítane vedúceho konzulárneho úradu, poverená v tejto funkcii výkonom konzulárnych funkcií;

e) výrazom „konzulárny zamestnanec“ sa rozumie každá osoba zamestnaná v administratívnych, technických alebo v domácich službách konzulárneho úradu;

f) výrazom „členovia konzulárneho úradu“ sa rozumejú konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci;

g) výrazom „člen domáceho personálu“ sa rozumie každá osoba zamestnaná výlučne v domácich službách člena konzulárneho úradu;

h) výrazom „konzulárne miestnosti“ sa rozumejú budovy alebo časti budov a pozemky k nim patriace, používané výlučne na účely konzulárneho úradu bez ohľadu na to, kto je ich vlastníkom;

i) výraz „konzulárne archívy“ zahŕňa všetky listiny, dokumenty, korešpondenciu, knihy, filmy, záznamové pásky a registre konzulárneho úradu spolu so šifrovacím materiálom, kartotékami a zariadením určeným na ich ochranu a uloženie;

j) výrazom „úradná korešpondencia“ sa rozumie celá korešpondencia vzťahujúca sa na konzulárny úrad a jeho funkcie;

k) výrazom „loď vysielajúceho štátu“ sa rozumie každé plavidlo, ktoré má právo používať štátnu vlajku vysielajúceho štátu, alebo v tomto štáte zaregistrované, s výnimkou vojenských plavidiel.

HLAVA II
Zriaďovanie konzulárnych úradov, vymenúvanie konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov

Článok 2

1. Konzulárny úrad sa môže zriadiť na území prijímajúceho štátu iba s jeho súhlasom.
2. Sídlo konzulárneho úradu, jeho klasifikáciu a konzulárny obvod určuje vysielajúci štát a podliehajú schváleniu prijímajúceho štátu.
3. Neskoršie zmeny sídla konzulárneho úradu alebo zmeny konzulárneho obvodu môže urobiť vysielajúci štát iba so súhlasom prijímajúceho štátu.
4. Predchádzajúci výslovný súhlas prijímajúceho štátu je potrebný v prípade, že si generálny konzulát alebo konzulát praje zriadiť vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo v inom mieste, než v ktorom je zriadený, alebo úradovňu tvoriacu časť konzulárneho úradu, umiestnenú mimo sídla tohto úradu.

Článok 3

1. Vedúci konzulárneho úradu sa prijíma na výkon svojich funkcií na základe privolenia prijímajúceho štátu, nazývaného exequatur, ktoré sa udeľuje po predložení konzulského patentu.
2. Konzulský patent musí osvedčovať meno, priezvisko, klasifikáciu vedúceho konzulárneho úradu, konzulárny obvod a sídlo konzulárneho úradu.
3. Do toho času, kým mu bude udelené exequatur, môže byť vedúci konzulárneho úradu dočasne prijatý na výkon svojich funkcií. V tomto prípade sa budú na neho vzťahovať ustanovenia tohto dohovoru.

Článok 4

1. Ak vedúci konzulárneho úradu nemôže z hocakých dôvodov vykonávať svoje funkcie alebo ak je miesto vedúceho konzulárneho úradu dočasne uprázdnené, môže vysielajúci štát funkciou dočasného vedúceho konzulárneho úradu poveriť konzulárneho úradníka tohto úradu alebo člena diplomatického personálu diplomatickej misie; meno tejto osoby treba vopred oznámiť ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
2. Dočasnému vedúcemu konzulárneho úradu sa poskytujú práva, výsady a imunity, ktoré požíva vedúci konzulárneho úradu podľa tohto dohovoru.
3. Poverenie člena diplomatického personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu konzulárnou funkciou podľa odseku 1 neobmedzuje výsady a imunity, ktoré sú mu priznané na základe jeho diplomatického štatusu.

Článok 5

Len čo je vedúci konzulárneho úradu prijatý, hoci aj len dočasne, na výkon svojich funkcií, prijímajúci štát o tom ihneď upovedomí príslušné orgány konzulárneho obvodu a urobí príslušné opatrenia, aby mohol vykonávať úradné povinnosti a požívať výhody vyplývajúce z tohto dohovoru.

Článok 6

Konzulárni úradníci môžu mať len štátne občianstvo vysielajúceho štátu.

Konzulárnym zamestnancom môže byť aj občan prijímajúceho štátu.

Článok 7

1. Ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu sa písomne oznámi:
   a) vymenovanie členov konzulárneho úradu, ich príchod po vymenovaní na konzulárny úrad, ich konečný odchod alebo skončenie ich funkcií a všetky ďalšie zmeny majúce vplyv na ich postavenie, ktoré môžu nastať počas ich služby na konzulárnom úrade;

b) príchod a konečný odchod rodinného príslušníka člena konzulárneho úradu, ktorý s ním žije v spoločnej domácnosti, a tam, kde to prichádza do úvahy, prípady, keď sa osoba stane rodinným príslušníkom alebo prestane ním byť;

c) príchod a konečný odchod členov domáceho personálu a tam, kde to prichádza do úvahy, skončenie ich služby;

d) prijatie do zamestnania a prepustenie osôb usadených v prijímajúcom štáte, pokiaľ ide o členov konzulárneho úradu alebo o členov domáceho personálu.

HLAVA III
Práva, výsady a imunity

Článok 8

1. Prijímajúci štát plne uľahčí výkon funkcií konzulárneho úradu.
2. Prijímajúci štát sa bude správať k členom konzulárneho úradu s náležitou úctou a urobí všetky príslušné opatrenia na zabezpečenie ochrany ich osoby, slobody a dôstojnosti.

Článok 9

1. Štátny znak vysielajúceho štátu a príslušný nápis označujúci konzulárny úrad môže byť umiestnený na budove, v ktorej je konzulárny úrad alebo rezidencia vedúceho tohto úradu.
2. Štátna vlajka vysielajúceho štátu môže byť vyvesená na budove konzulárneho úradu, na rezidencii vedúceho tohto úradu, ako aj na jeho dopravných prostriedkoch v čase, keď sa používajú na úradné účely.

Článok 10

Prijímajúci štát uľahčí na svojom území v zhode so svojimi zákonmi a predpismi vysielajúcemu štátu získanie miestností nevyhnutných pre jeho konzulárny úrad a v prípade potreby takisto získanie vhodného ubytovania pre členov konzulárneho úradu.

Článok 11

1. Vysielajúci štát má právo za podmienok ustanovených zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu:

   a) nadobúdať do vlastníctva, vlastniť alebo užívať pozemky, budovy alebo časti budov určené na umiestnenie konzulárneho úradu, na rezidenciu vedúceho konzulárneho úradu alebo na ubytovanie ostatných členov konzulárneho úradu;

   b) zriaďovať alebo adaptovať na tieto účely budovy na získaných pozemkoch;

   c) scudzovať pozemky, budovy alebo časti budov takto získané alebo vybudované.

2. Ustanovenia odseku 1 nezbavujú vysielajúci štát povinnosti prispôsobiť sa predpisom a obmedzeniam v odbore stavebného práva a urbanistiky, ktoré platia pre oblasť, kde sa nachádzajú alebo sa budú nachádzať spomenuté pozemky, budovy alebo ich časti.

Článok 12

1. Budovy alebo časti budov a pozemky k nim patriace, ktoré sa používajú výlučne na konzulárne účely, rezidencia vedúceho konzulárneho úradu a byty konzulárnych úradníkov sú nedotknuteľné. Orgány prijímajúceho štátu nesmú do nich vstúpiť bez súhlasu vedúceho konzulárneho úradu, vedúceho diplomatickej misie vysielajúceho štátu alebo osoby poverenej niektorým z nich.
2. Prijímajúci štát má osobitnú povinnosť podniknúť všetky primerané opatrenia na ochranu konzulárnych miestností proti každému napadnutiu alebo poškodeniu a na zabránenie rušenia pokoja konzulárneho úradu alebo jeho dôstojnosti.

Článok 13

Pozemky a budovy uvedené v článku 11 a dopravné prostriedky konzulárneho úradu nepodliehajú v žiadnej forme rekvizícii na účely národnej obrany alebo verejnej potreby.

Ak je nevyhnutné vyvlastnenie na uvedené účely, musia sa podniknúť všetky možné kroky, aby sa zabránilo narušeniu konzulárnych funkcií, a okamžite sa musí vyplatiť primeraná a efektívna náhrada vysielajúcemu štátu.

Článok 14

1. Konzulárne miestnosti, rezidencia vedúceho konzulárneho úradu a byty ostatných členov konzulárneho úradu, ktorých vlastníkom alebo nájomníkom je vysielajúci štát alebo ktorákoľvek osoba v jeho mene konajúca, sú oslobodené od všetkých celoštátnych, oblastných alebo miestnych daní a poplatkov, s výnimkou poplatkov vyberaných za poskytovanie osobitných služieb.
2. Oslobodenie uvedené v odseku 1 sa nevzťahuje na dane a poplatky, ktoré majú podľa zákonov a predpisov prijímajúceho štátu platiť osoby vstupujúce do zmluvného pomeru s vysielajúcim štátom alebo s osobou konajúcou v jeho mene.

Článok 15

Konzulárne archívy a dokumenty sú vždy a všade nedotknuteľné.

Článok 16

1. Prijímajúci štát povolí a bude chrániť slobodu spojenia konzulárneho úradu na všetky úradné účely. Pri spojení s vládou, diplomatickými misiami a ostatnými konzulárnymi úradmi vysielajúceho štátu, nech sú hocikde, môže konzulárny úrad používať všetky vhodné spojové prostriedky, včítane diplomatických a konzulárnych kuriérov, diplomatických alebo konzulárnych batožín a kódovaných alebo šifrovaných správ.
2. Úradná korešpondencia konzulárneho úradu je nedotknuteľná.
3. Konzulárna batožina sa nesmie otvoriť ani zadržať. Táto batožina musí byť opatrená zreteľným vonkajším označením svojej povahy a môže obsahovať len úradnú korešpondenciu, dokumenty a potreby určené výlučne na úradné použitie.
4. Konzulárna batožina sa môže zveriť kapitánovi lode alebo lietadla, ktoré má pristáť na povolenom vstupnom mieste. Kapitán musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu, nebude sa však považovať za konzulárneho kuriéra. Po prerokovaní s príslušnými miestnymi orgánmi môže konzulárny úrad poveriť niektorého zo svojich členov, aby prevzal uvedenú batožinu priamo a osobne od kapitána lode alebo lietadla alebo mu ju odovzdal.

Článok 17

1. Konzulárni úradníci a členovia ich rodín žijúci s nimi v spoločnej domácnosti sú vyňatí z trestnej, civilnej a správnej jurisdikcie prijímajúceho štátu.
2. Zamestnanci konzulárneho úradu sú vyňatí z trestnej, civilnej a správnej jurisdikcie prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o činnosť v rámci ich služobných povinností.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa však nevzťahujú na občianskoprávne konanie
   a) vyplývajúce zo zmluvy uzavretej konzulárnym úradníkom alebo konzulárnym zamestnancom, ktorú výslovne alebo zrejme nedohodol ako zástupca vysielajúceho štátu,
   b) začaté treťou stranou v prípade škody vzniknutej z nehody v prijímajúcom štáte spôsobenej vozidlom, loďou alebo lietadlom.
4. Osoby uvedené v odsekoch 1 a 2 nebudú však zneužívať imunity, ktoré im boli poskytnuté, a očakáva sa od nich, že budú zachovávať zákony a predpisy prijímajúceho štátu včítane dopravných predpisov.

Článok 18

1. Členovia konzulárneho úradu môžu byť vyzvaní, aby sa ustanovili ako svedkovia v priebehu súdneho alebo správneho konania. Konzulárni zamestnanci nemôžu, s výnimkou prípadov uvedených v odseku 3 tohto článku, odmietnuť podať svedectvo. Ak konzulárny úradník odmietne podať svedectvo, nesmú sa voči nemu uplatniť žiadne donucovacie alebo iné sankcie.
2. Orgán prijímajúceho štátu požadujúci svedectvo musí pritom dbať, aby neobmedzoval konzulárneho úradníka pri výkone jeho funkcií. Kedykoľvek je to možné, môže prijať svedectvo v jeho rezidencii alebo na konzulárnom úrade alebo prijať jeho svedectvo v písomnej forme.
3. Členovia konzulárneho úradu nemajú povinnosť podávať svedectvo o skutočnostiach spojených s výkonom svojich funkcií alebo predkladať úradnú korešpondenciu a dokumenty týkajúce sa týchto skutočností. Sú tak isto oprávnení odmietnuť podať posudok ako znalci vnútroštátneho práva vysielajúceho štátu.
4. Ustanovenia tohto článku sa primerane vzťahujú na rodinných príslušníkov členov konzulárneho úradu, ktorí s nimi žijú v spoločnej domácnosti.

Článok 19

1. Vysielajúci štát sa môže vzdať výsad a imunít uvedených v článkoch 17 a 18. Takéto vzdanie sa musí byť vždy výslovné a musí sa oznámiť prijímajúcemu štátu písomne.
2. Ak konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec začne konanie vo veci, v ktorej by požíval vyňatie z jurisdikcie, nemôže sa dovolávať vyňatia z jurisdikcie, pokiaľ ide o žaloby navzájom súvisiace s hlavnou žalobou.
3. Vzdať sa vyňatia z jurisdikcie v civilných alebo správnych veciach neznamená vzdať sa tým aj imunity - pokiaľ ide o exekučný výkon rozhodnutia - ktorej je nevyhnutné vzdať sa osobitne.

Článok 20

Prijímajúci štát oslobodí členov konzulárneho úradu a ich rodinných príslušníkov žijúcich s nimi v spoločnej domácnosti od všetkých osobných a vecných služieb akéhokoľvek druhu, verejných a vojenských povinností, ako sú rekvizície, vojenské kontribúcie a ubytovanie vojska.

Článok 21

Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti sú vyňatí zo všetkých povinností uložených zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o registráciu cudzincov, o povolenie pobytu, o pracovné povolenie a iné formality, ktoré sa všeobecne vzťahujú na cudzincov.

Článok 22

1. Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti sú oslobodení od všetkých daní a poplatkov, či už osobných alebo vecných, celoštátnych, oblastných a miestnych, s výnimkou:
   a) nepriamych daní, ktoré bývajú obvykle zahrnuté v cene tovaru alebo služieb,
   b) daní a poplatkov zo súkromných nehnuteľností na území prijímajúceho štátu, s výhradou ustanovení článku 14,
   c) dedičských poplatkov a poplatkov z prevodu majetku, vyberaných prijímajúcim štátom, s výhradou ustanovení článku 24,
   d) poplatkov zo súkromných príjmov každého druhu, ktorých zdroj je v prijímajúcom štáte,
   e) daní a poplatkov vyberaných za poskytovanie osobitných služieb,
   f) registračných, súdnych, hypotečných a kolkových poplatkov, s výhradou ustanovení článku 14.

2. Členovia konzulárneho úradu, ktorí zamestnávajú osoby, ktorých platy alebo mzdy nie sú oslobodené od dane z príjmov v prijímajúcom štáte, musia plniť povinnosti, ktoré zákony a predpisy tohto štátu ukladajú zamestnávateľom, pokiaľ ide o vyberanie dane z príjmov.

Článok 23

1. Prijímajúci štát povolí dovoz a spätný vývoz a poskytne oslobodenie od všetkých colných dávok, daní a ostatných poplatkov okrem poplatkov za skladovanie, prepravu a podobné služby:
   a) pri predmetoch včítane automobilov určených pre úradnú potrebu konzulárneho úradu a materiálu určeného na účely uvedené v článku 11 ods. 1 písm. b),
   b) pri predmetoch určených pre osobnú potrebu členov konzulárneho úradu a ich rodinných príslušníkov žijúcich s nimi v spoločnej domácnosti včítane automobilov a predmetov určených na začiatočné zariadenie. Spotrebné predmety nesmú prekročiť množstvo nevyhnutné pre priamu potrebu príslušných osôb.
2. Osobné batožiny konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov žijúcich s nimi v spoločnej domácnosti sú oslobodené od colnej prehliadky. Môžu sa prehliadnuť len v prípade, ak sú vážne dôvody k domnienke, že obsahujú iné predmety než predmety uvedené pod písmenom b) v odseku 1 alebo predmety, ktorých dovoz a vývoz je zakázaný zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu alebo na ktoré sa vzťahujú jeho zákony a predpisy o karanténe. Táto prehliadka sa môže uskutočniť len v prítomnosti konzulárneho úradníka alebo jeho rodinného príslušníka.

Článok 24

Prijímajúci štát v prípade úmrtia člena konzulárneho úradu alebo rodinného príslušníka žijúceho s ním v spoločnej domácnosti:

a) povolí vývoz hnuteľného majetku zosnulého, s výnimkou majetku, ktorý bol získaný v prijímajúcom štáte a ktorého vývoz je zakázaný v čase jeho úmrtia,
b) nebude vyberať dedičské poplatky ani poplatky z prevodu majetku, pokiaľ ide o hnuteľný majetok, ktorý bol na území prijímajúceho štátu len v dôsledku pobytu zosnulého v tomto štáte ako člena konzulárneho úradu alebo rodinného príslušníka člena konzulárneho úradu.

Článok 25

S výhradou zákonov a predpisov o oblastiach, do ktorých je prístup zakázaný alebo obmedzený z dôvodov bezpečnosti štátu, prijímajúci štát zabezpečí všetkým členom konzulárneho úradu slobodu pohybu a cestovania na svojom území.

Článok 26

Členovia konzulárneho úradu sa podriadia všetkým záväzkom uloženým zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o poistenie proti škodám spôsobeným tretím osobám pri prevádzke vozidla, lode alebo lietadla.

Článok 27

Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti, ktorí sú občanmi prijímajúceho štátu alebo sú v ňom trvalo usadení, nepožívajú výsady a imunity podľa tohto dohovoru, s výnimkou ustanovení článku 18 ods. 3 a 4.

HLAVA IV

Konzulárna právomoc a konzulárne funkcie

Článok 28

Úlohou konzulárneho úradníka je podporovať priateľské vzťahy medzi oboma štátmi, prispievať k rozvoju hospodárskych, obchodných, kultúrnych a vedeckých stykov medzi nimi, chrániť práva a

záujmy vysielajúceho štátu a jeho občanov, včítane právnických osôb, a takisto uľahčovať cestovný ruch.

Článok 29

Konzulárni úradníci sa môžu pri výkone svojich funkcií obracať:

a) na príslušné miestne orgány svojho konzulárneho obvodu;

b) na príslušné ústredné orgány prijímajúceho štátu, ak je to dovolené zákonmi, predpismi a zvyklosťami prijímajúceho štátu.

Článok 30

1. Konzulárny úradník má právo v súlade so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu zastupovať alebo robiť opatrenia na zabezpečenie vhodného zastúpenia občanov vysielajúceho štátu, včítane právnických osôb, pred súdmi a inými orgánmi prijímajúceho štátu v prípade, keď pre neprítomnosť alebo z iných dôvodov nie sú schopní včas brániť svoje práva a záujmy.
2. Zastupovanie podľa odseku 1 sa končí, len čo zastupované osoby vymenujú svojho splnomocnenca alebo si samy zabezpečia ochranu svojich práv a záujmov.

Článok 31

Konzulárni úradníci majú právo:

a) registrovať občanov vysielajúceho štátu;

b) vydávať cestovné pasy alebo iné cestovné doklady občanom vysielajúceho štátu a predlžovať ich platnosť;

c) vydávať víza osobám, ktoré si želajú cestovať do vysielajúceho štátu.

Článok 32

1. Vedúci konzulárneho úradu je oprávnený prijať vyhlásenie o uzavretí manželstva pod podmienkou, že obidve osoby uzavierajúce manželstvo sú občanmi vysielajúceho štátu a že toto manželstvo neodporuje právnemu poriadku prijímajúceho štátu. Pokiaľ to vyžadujú zákony a predpisy prijímajúceho štátu, konzulárny úrad upovedomí príslušné orgány prijímajúceho štátu o uzavretých manželstvách.
2. Konzulárny úradník môže robiť registráciu narodenia, uzavretia manželstva a úmrtia občanov vysielajúceho štátu a vydať o tom príslušný doklad. Toto však nezbavuje občanov vysielajúceho štátu povinnosti dodržiavať zákony a predpisy prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o registráciu narodenia, uzavretia manželstva a úmrtia.
3. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú bezodkladne a bezplatne zasielať konzulárnemu úradu odpisy a výpisy matričných listín týkajúce sa občanov vysielajúceho štátu, vyžadované na úradné účely.

Článok 33

1. Konzulárny úradník je oprávnený:
   a) prijímať a osvedčovať vyhlásenia občanov vysielajúceho štátu a vydávať príslušné doklady;
   b) spisovať, osvedčovať a prevziať do úschovy závety a iné doklady potvrdzujúce jednostranný právny úkon občanov vysielajúceho štátu;
   c) overovať podpisy občanov vysielajúceho štátu;
   d) overovať všetky doklady vydané orgánmi vysielajúceho alebo prijímajúceho štátu a osvedčovať odpisy a výpisy z týchto dokladov;
   e) vyhotovovať a overovať preklad dokladov;
   f) spisovať a overovať listiny a zmluvy, ktoré chcú občania vysielajúceho štátu uzavrieť, pokiaľ tieto listiny a zmluvy nie sú v rozpore so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu a netýkajú sa zriadenia alebo prevodu práv k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v tomto štáte;

g) spisovať a overovať listiny a zmluvy bez zreteľa na štátnu príslušnosť ich stránok, pokiaľ sa tieto listiny a zmluvy vzťahujú iba na majetok alebo práva existujúce vo vysielajúcom štáte alebo sa týkajú vecí, ktoré sa majú realizovať v tomto štáte, za podmienky, že tieto listiny a zmluvy nie sú v rozpore so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu.

2. Listiny a doklady uvedené v odseku 1, overené alebo potvrdené konzulárnym úradníkom vysielajúceho štátu, majú v prijímajúcom štáte rovnakú platnosť a preukaznú moc ako doklady overené alebo potvrdené súdnymi alebo inými príslušnými orgánmi tohto štátu.

Článok 34

Konzulárni úradníci sú oprávnení prijímať od občanov vysielajúceho štátu do úschovy listiny, peniaze a cenné predmety im patriace.

Článok 35

Konzulárni úradníci sú oprávnení doručovať súdne aj mimosúdne písomnosti občanom vysielajúceho štátu a vybavovať súdne dožiadanie alebo dožiadanie iného štátneho orgánu podľa platných medzinárodných dohôd alebo, pokiaľ také dohody neexistujú, iným spôsobom, ktorý je v súlade so zákonmi a predpismi vysielajúceho štátu.

Článok 36

1. Orgány prijímajúceho štátu písomne upovedomia konzulárny úrad o prípadoch, keď treba ustanoviť poručníka alebo opatrovníka pre občana vysielajúceho štátu, ktorý je maloletý, nemá plnú spôsobilosť na právne úkony, alebo majetku nachádzajúceho sa v prijímajúcom štáte, ktorý občan vysielajúceho štátu z hocijakých dôvodov nemôže spravovať.
2. Konzulárny úradník môže vojsť do styku vo veciach uvedených v odseku 1 s príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu, najmä navrhnúť vhodnú osobu za poručníka alebo opatrovníka.

Článok 37

Konzulárny úradník má právo sa stýkať s každým občanom vysielajúceho štátu, poskytnúť mu radu a pomoc a v prípade nevyhnutnosti zabezpečiť mu právnu pomoc. Ak si občan vysielajúceho štátu želá navštíviť konzulárneho úradníka alebo inak s ním vojsť do styku, nebude prijímajúci štát žiadnym spôsobom obmedzovať tohto občana v prístupe na konzulárny úrad vysielajúceho štátu.

Článok 38

1. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú ihneď informovať konzulárny úrad vysielajúceho štátu o každom prípade vzatia do väzby alebo o akejkoľvek inej forme pozbavenia slobody občana vysielajúceho štátu. Správu od takejto osoby určenú konzulárnemu úradu musia tieto orgány ihneď doručiť.
2. Konzulárny úradník má právo navštíviť občana vysielajúceho štátu, ktorý je vo väzbe alebo inou formou pozbavený slobody, aby s ním mohol hovoriť, písať si a zabezpečiť aj jeho obhajobu. Má taktiež právo navštíviť hociktorého občana vysielajúceho štátu, ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody na základe rozsudku.
3. Príslušné orgány prijímajúceho štátu musia informovať osoby, ktorých sa dotýkajú ustanovenia tohto článku, o všetkých právach, ktoré im podľa týchto ustanovení patria.
4. Práva uvedené v tomto článku sa budú vykonávať v súlade so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu za predpokladu, že tieto zákony a predpisy musia umožniť plné uskutočnenie cieľov, pre ktoré sa tieto práva poskytujú.

Článok 39

1. V prípade, keď sa príslušný orgán prijímajúceho štátu dozvie o dedičstve po občanovi vysielajúceho štátu zomretom v prijímajúcom štáte, upovedomí o tom bezodkladne konzulárneho úradníka vysielajúceho štátu.

2. V prípade, keď sa príslušný orgán prijímajúceho štátu dozvie o dedičstve po osobe zomretej v tomto štáte, ktoré sa môže týkať občana vysielajúceho štátu, bez zreteľa na jej občianstvo, upovedomí tento orgán bezodkladne konzulárneho úradníka vysielajúceho štátu.
3. Príslušný orgán štátu, na území ktorého sa nachádza dedičstvo uvedené v odsekoch 1 a 2, urobí potrebné opatrenia podľa zákonov a predpisov tohto štátu na zabezpečenie dedičstva a doručí konzulárnemu úradníkovi odpis závetu, ak bol urobený, ako aj všetky dostupné informácie o dedičoch, obsahu a hodnote dedičstva, a taktiež ho upovedomí o termíne začatia konania vo veci alebo o štádiu, v akom sa nachádza.
4. Vo veciach zabezpečenia dedičstva uvedených v odsekoch 1 a 2 môže konzulárny úradník spolupracovať s príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu najmä:
   a) pri všetkých opatreniach nevyhnutných na zabránenie škody na dedičstve, včítane predaja hnuteľného majetku,
   b) pri určení správcu alebo opatrovníka dedičstva a pri obstarávaní iných vecí týkajúcich sa správy dedičstva.
5. Ak občan vysielajúceho štátu má nárok na dedičstvo nachádzajúce sa v prijímacom štáte a tento občan nie je trvalo usadený v tomto štáte a nie je ani iným spôsobom zastúpený, konzulárny úradník má právo zastupovať ho priamo alebo prostredníctvom zástupcu pred súdmi alebo inými orgánmi prijímajúceho štátu.
6. Konzulárny úradník vysielajúceho štátu môže prijímať dedičské podiely alebo odkazy patriace občanom tohto štátu, ktorí nie sú trvalo usadení v prijímajúcom štáte, ako aj všetky platby z titulu náhrady škody, dôchodku a sociálneho zabezpečenia, ako aj príjmy z poistiek za účelom odovzdania oprávneným osobám.
7. Hnuteľný majetok a peňažné sumy pochádzajúce z likvidácie dedičstva patriaceho občanovi vysielajúceho štátu sa môžu odovzdať konzulárnemu úradníkovi pod podmienkou, že nároky veriteľov zomretej osoby boli uspokojené alebo zabezpečené a že takisto všetky dane a poplatky týkajúce sa dedičstva boli zaplatené alebo zabezpečené.

Článok 40

1. V prípade, keď občan vysielajúceho štátu, ktorý nie je trvalo usadený v prijímajúcom štáte, zomrel počas svojej cesty na území tohto štátu, odovzdajú sa ním zanechané veci bez osobitného konania konzulárnemu úradníkovi vysielajúceho štátu. Konzulárny úradník, ktorému sa tieto veci odovzdali, vyrovná záväzky, ktoré zomretý v čase svojho pobytu v prijímajúcom štáte urobil, do výšky hodnoty týchto predmetov.
2. Konzulárny úradník je oprávnený zaslať do zahraničia s prihliadnutím na zákony a predpisy prijímajúceho štátu dedičstvo uvedené v odseku 1 tohto článku, ako aj v odsekoch 6 a 7 článku 39.

Článok 41

1. Konzulárny úradník je oprávnený poskytovať všetku pomoc lodiam vysielajúceho štátu a ich posádkam; môže využívať právo na dozor a inšpekciu lodí vysielajúceho štátu a ich posádok upravené zákonmi a predpismi tohto štátu, ako aj robiť všetky opatrenia na zabezpečenie dodržiavania zákonov a predpisov vysielajúceho štátu, ktoré sa týkajú námornej dopravy. Za tým účelom môže takisto navštevovať lode vysielajúceho štátu hneď po dokončení ich odbavenia pri príchode a taktiež prijímať návštevy kapitánov a posádok týchto lodí.
2. Ustanovenie odseku 1 sa vzťahuje obdobne na lode vnútrozemskej plavby vysielajúceho štátu.
3. Orgány prijímajúceho štátu budú uznávať všetky opatrenia vykonané konzulárnym úradníkom v súlade so zákonmi a predpismi vysielajúceho štátu voči lodiam tohto štátu a ich posádkam, včítane opatrení na uzavretie alebo rozviazanie pracovného pomeru s kapitánom a členmi posádky, ako aj na rozhodnutie sporov každého druhu medzi kapitánom a členmi posádky, pod podmienkou, že sa také opatrenia nedotýkajú jurisdikcie súdov a iných orgánov prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o trestné činy narúšajúce verejný poriadok a bezpečnosť prístavu, ani ich práva na používanie zákonov a predpisov prijímajúceho štátu voči všetkým lodiam, ktoré sa nachádzajú na území tohto štátu, bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť. Pri výkone takej činnosti sa môže konzulárny úradník obracať o pomoc na príslušné orgány prijímajúceho štátu.

Článok 42

1. V prípade, keď súd alebo iný orgán prijímajúceho štátu zamýšľa vziať do väzby alebo obmedziť hocijakým spôsobom na palube lode vysielajúceho štátu osobnú slobodu kapitána alebo člena posádky tejto lode, prípadne ktorejkoľvek osoby, ktorá nie je občanom prijímajúceho štátu, alebo zaistiť akýkoľvek majetok na palube, príslušné orgány prijímajúceho štátu upovedomia o tom konzulárneho úradníka v takom čase, aby mu umožnili prítomnosť na lodi pred začatím tohto úkonu. Ak predchádzajúce upovedomenie konzulárneho úradníka nie je možné, príslušné orgány prijímajúceho štátu ho upovedomia čo možno najrýchlejšie, najneskoršie však v okamihu začatia spomenutého úkonu. Tieto orgány umožnia konzulárnemu úradníkovi návštevu u osoby, ktorej osobná sloboda bola obmedzená hocijakým spôsobom, a rozhovor s ňou, ako aj vykonanie opatrení potrebných na ochranu záujmov tejto osoby alebo lode.
2. Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na obvyklú kontrolu vykonávanú orgánmi prijímajúceho štátu vo veciach pasových, colných, zdravotníckych a na ochranu života na mori, ako ani na žiadne úkony vykonávané na žiadosť kapitána lode alebo po dohode s ním.

Článok 43

1. Ak loď vysielajúceho štátu utrpela haváriu, narazila na plytčinu, bola vyvrhnutá na breh alebo utrpela iné poškodenie vo vnútorných alebo v teritoriálnych vodách prijímajúceho štátu alebo ak sa hocijaký predmet patriaci k tejto lodi alebo tvoriaci časť jej nákladu alebo predmet tvoriaci časť nákladu stroskotanej lode tretieho štátu, ktorý je vlastníctvom vysielajúceho štátu alebo občana tohto štátu, našiel v prijímajúcom štáte, príslušné orgány tohto štátu o tom bezodkladne upovedomia konzulárneho úradníka a súčasne ho upovedomia o opatreniach vykonaných na zabezpečenie a ochranu lode, ako aj osôb, nákladu a majetku na lodi. Uvedené opatrenia budú vykonané pokiaľ možno v spolupráci s konzulárnym úradníkom a kapitánom lode.
2. V prípade neprítomnosti ktorejkoľvek inej osoby oprávnenej na také úkony sa konzulárny úradník považuje za oprávneného vykonať také isté opatrenia, aké by mohol vykonať sám vlastník, keby bol prítomný, pokiaľ ide:
   a) o loď vysielajúceho štátu, jej náklad alebo hocijaký predmet patriaci k lodi alebo tvoriaci časť jej nákladu, ktorý bol od lode oddelený;
   b) náklad alebo hocijaký predmet tvoriaci časť nákladu stroskotavšej lode tretieho štátu, ktorý je vlastníctvom vysielajúceho štátu alebo občana tohto štátu, ak boli nájdené na území prijímajúceho štátu alebo dopravené do prístavu tohto štátu.
3. Príslušné orgány prijímajúceho štátu poskytnú konzulárnemu úradníkovi na jeho žiadosť nevyhnutnú pomoc pri jeho opatreniach v súvislosti s lodnou haváriou.
4. Poškodená loď, náklad, vybavenie, zariadenie, zásoby alebo iné predmety z tejto lode nie sú podrobené colným poplatkom alebo iným obdobným poplatkom, pokiaľ nie sú určené na používanie alebo spotrebovanie v prijímajúcom štáte.

Článok 44

Ustanovenia článkov 41, 42 a 43 sa primerane vzťahujú na lietadlá registrované vo vysielajúcom štáte, s výnimkou vojenských lietadiel.

Článok 45

1. Konzulárny úrad môže vyberať na území prijímajúceho štátu za konzulárne úkony poplatky a dávky ustanovené zákonmi a predpismi vysielajúceho štátu.
2. Sumy vybrané vo forme poplatkov a dávok podľa odseku 1 sú oslobodené od všetkých daní a dávok prijímajúceho štátu.

Článok 46

Konzulárny úradník môže vykonávať iné konzulárne funkcie, ktoré mu zverí vysielajúci štát a ktoré nie sú v rozpore so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu.

HLAVA V
Všeobecné a záverečné ustanovenia

Článok 47

1. Všetky osoby požívajúce výsady a imunity na základe tohto dohovoru sú povinné bez ujmy na týchto výsadách a imunitách dodržiavať zákony a predpisy prijímajúceho štátu.
2. Konzulárne miestnosti sa nebudú používať spôsobom, ktorý by bol v rozpore s výkonom konzulárnych funkcií.

Článok 48

1. Ustanovenia tohto dohovoru sa vzťahujú obdobne na výkon konzulárnych funkcií diplomatickými misiami.
2. Mená členov diplomatickej misie poverených prácou v jej konzulárnom oddelení sa písomne oznamujú ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
3. Členovia diplomatickej misie uvedení v odseku 2 požívajú naďalej výsady a imunity, ktoré sa im poskytujú na základe ich diplomatického štatusu.

Článok 49

Dňom nadobudnutia platnosti tohto dohovoru stráca platnosť Konzulárny dohovor medzi Československou republikou a Poľskou ľudovou republikou dojednaný v Prahe 17. mája 1960.

Článok 50

1. Dohovor podlieha ratifikácii a nadobudne platnosť tridsiateho dňa po dni výmeny ratifikačných listín, ku ktorej dôjde v Prahe.
2. Tento dohovor je uzavretý na neobmedzený čas. Môže byť vypovedaný písomným oznámením každej z Vysokých zmluvných strán. V takom prípade stráca platnosť po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa vypovedania.

Na dôkaz čoho splnomocnenci Vysokých zmluvných strán tento dohovor podpísali a opatrili ho pečaťou.

Dané vo Varšave 9. júna 1972 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom a poľskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Zo splnomocnenia prezidenta Československej socialistickej republiky:

B. Illek v. r.

Zo splnomocnenia Štátnej rady Poľskej ľudovej republiky:

Wladyslaw Wojtasik v. r.

PROTOKOL ku Konzulárnemu dohovoru medzi Československou socialistickou republikou a Poľskou ľudovou republikou

Pri podpísaní Konzulárneho dohovoru medzi Československou socialistickou republikou a Poľskou ľudovou republikou dnešného dňa sa podpísaní splnomocnenci, riadne splnomocnení, dohodli ešte na týchto ustanoveniach:

1. Vysoké zmluvné strany sa dohodli, že konzulárny úradník bude o vzatí do väzby alebo o pozbavení slobody občana vysielajúceho štátu hocijakou inou formou uvedenou v článku 38 ods. 1 Konzulárneho dohovoru upovedomený čo možno v najkratšom čase, najneskoršie do 3 dní odo dňa vzatia do väzby alebo pozbavenia slobody hocijakou inou formou.
2. Vysoké zmluvné strany sa dohodli, že právo návštevy, uvedené v článku 38 ods. 2 Konzulárneho dohovoru bude konzulárnemu úradníkovi udelené v čo najkratšej lehote, najneskôr však do 5 dní od vzatia do väzby alebo pozbavenia slobody občana vysielajúceho štátu hocijakou inou formou.

Tento Protokol tvorí súčasť uvedeného Konzulárneho dohovoru medzi Československou socialistickou republikou a Poľskou ľudovou republikou.

Spísané vo Varšave 9. júna 1972 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom a poľskom jazyku, pričom oba texty majú rovnakú platnosť.

Zo splnomocnenia prezidenta ČSSR:

B. Illek v. r.

Zo splnomocnenia Štátnej rady PĽR:

Wladyslaw Wojtasik v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.